

af den Bygning, hvorigjennem Gaden skulde gaae. Det var altsaa muligt, at man vilde komme til at bygge den projecterede nye Bygning, der skulde rumme de øvrige 16 Klosterdamer, paa et heelt andet Sted end ved Hospitalets andre Bygninger. Ministeriet har imidlertid havt Betænkelsighed ved at sende de 8 Klosterdamer fra de 16, og derfor har man meent, at saalænge det ikke var afgjort, at man kunde gennemføre Planen i det Hele, vilde det være urigtigt at indrette den Fløi, hvorigjennem Gaden skulde gaae, til at modtage de 8 Conventualinder, idet man maaskee vilde komme til det Resultat, at de andre 16 da skulde anbringes paa et heelt andet Sted. Det er jo klart, at det vilde være heldigst, om Klostret saavidt muligt kom til at staae for sig, og den saakaldte Lemmestiftelse for sig. Dette er altsaa den anden Hindring, der har stillet sig iveien, den nemlig, at man af Hensyn til Communen ikke har troet, at Tidspunktet var kommet til Sagens Gjennemførelse. Det er disse to Hensyn, altsaa: at faae de Sindsyge bort fra Hospitalet og ikke at foregribe Communens Dnske ved Udførelsen af de paagjældende Arbejder, som gjøre, at man for Dieblicket i Justitsministeriet ikke troer, at Tidspunktet er kommet til at fremme den Hovedplan, der, som jeg før tillod mig at bemærke, gaaer ud paa at tilveiebringe en Anstalt, hvor 24 af de bedre Stillede af Middelklassen, og 40 af de mindre heldigt Stillede, men som dog ere Folk, der ikke egne sig til Fattigforsørgelse, kunde blive anbragte. Jeg haaber i alle Tilfælde, at den ærede Forespørger og det høie Thing af de Meddelelser, jeg nu har gjort, vilde see, at Sagen, der, som jeg troer at kunne paastaae, oprindelig er sat igang af Ministeriet, ligger dette paafinde, og at Ministeriet gjerne seer den fremmet, ligesom der ogsaa er Sandsynlighed for, at der om saa Nar vil see en Udvidelse af Sindsygeanstalten, som vil gjøre det muligt at opgive denne Anvendelse af Graabrødrekloster. Det Beløb, som anvendes til denne Sindsygeanstalt, der, saaledes som den ærede Forespørger meget rigtigt bemærkede, nærmest er en Communesag — skjøndt Sagen ganske vist kan sees fra 2 Sider — er noget over 1,700

Rbd. Det er ganske rigtigt, at der er opsparet nogle Capitaler, men det er ogsaa vist, at Stiftsøvrigheden i 1866, altsaa ifjor, udtrykkelig udtalte, at det er umuligt allerede nu at affee Midlerne til at faae den hele Plan fuldført. Da Ministeriet satte Sagen igang, anmodede det Directionen om at lade være med at besætte disse gamle Lemmepladser, idet der i den nye Lemmestiftelse kun skulde være 40, medens der i den nuværende er 70 Lemmer, ligesom man ogsaa henstillede til Directionen, om det ikke vilde være rigtigt at høre op med Uddelelsen af disse Portioner til Personer udenfor Stiftelsen; men denne Henstilling har man ikke villet opfylde, og følgerlig kan man sige, at der ikke skeer nogen Skade, fordi Stiftelsen bliver ved at virke paa samme Maade som tidligere, medens der dog, efter hvad jeg har tilladt mig at udtale, er god Udsigt til, at der vil blive truffet en bedre og hensigtsmæssigere Ordning end den, der nu findes.

Genst: Jeg takker den høitærede Minister for de udsørlige Dplysninger, han har givet i Sagen, og jeg haaber, at det vil findes, at de have bekræftet Rigtigheden af den Fremstilling, jeg har givet af Forholdet, ligesom jeg haaber, at de maae være til Beroligelse for de Mange, som i den lange Tid, der er hengaaet, siden Sagen er sat igang, have været en Deel urolige, da der ikke er sporet væsentlige Følger af, at den er sat igang. Jeg skal blot i Anledning af, hvad den høitærede Minister yttrede om, at han meente, at det var Justitsministeriet, som havde sat Sagen igang, tillade mig at nævne den Mand, som i Odense ansees som den, der oprindelig har sat den igang, nemlig Biskop Gad, som kort før 1848 blev forfat til Odense efter tidligere at have været ansat i Nykjøbing paa Falster, hvor Hospitalet dengang havde faaet sin nye Fundats. Jeg skal endnu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det i en Resolution af 24de Februar 1859 udtrykkelig blev paalagt Stiftsøvrigheden i det Hele saavidt muligt at suspendere Stiftelsens Virksomhed, hvad der efter den høitærede Ministers Anthyndning i Virkeligheden ogsaa er skeet, idet Sygehuset virkelig er rømmet ud af Hospitalet,